

Pe rol fiind soluționarea recursului declarat de pârâta
din 03 aprilie 2009 - pronunțată de Tribunalul
Contencios Administrativ, în contradictoriu cu intimata - reclamanta

Cererea de recurs este scutită de plata taxei de timbru.

La apelul nominal făcut în ședința publică au lipsit părțile: recurenta pârâta

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței faptul că recursul se află la primul termen de judecată, este scutit de plata taxei de timbru, motivat, iar prin intermediul Serviciului Registratură s-a depus la dosar

Curtea, analizând actele și lucrările dosarului, constată cauza în stare de judecată, față de împrejurarea că recurenta pârâta
a solicitat judecarea cauzei în lipsă, conform art. 242 Cod procedură civilă, rămânând în deliberare pronunțată următoarea decizie.

CURTEA:

Deliberând asupra recursului de față, reține următoarele

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului - secția comercială și
de contencios administrativ și fiscal sub nr. 6011/120/27.11.2008 reclamanta

solicitând anularea deciziei de impunere nr. 137/25.03.2008, a deciziei nr. 28/23.05.2008 emise de pârâtă și suspendarea acestor acte administrative.

În motivarea cererii reclamanta a arătat că în urma activității de inspecție fiscală, efectuată în perioada 7.03.2008-24.03.2008 i-a fost emisă decizia de impunere nr. 137/2008, prin care i s-au reținut obligații suplimentare de plată în cuantum de 136.716 lei reprezentând TVA aferent perioadei 1.02.2005-28.02.2008, majorări TVA în sumă de 25976 lei, obligații accesorii de plată pentru TVA în sumă de 25.976 lei și obligații accesorii de plată pentru majorări de TVA în cuantum de 21.126 lei, cu motivarea de către organul fiscal că facturile de prestări servicii de transport, emise de diverse societăți comerciale, nu cuprind toate informațiile prevăzute de art.155 alin.5 și 8 din Codul fiscal și că s-a dedus TVA pentru operațiuni economice de prestări servicii de management, care nu dădeau dreptul la deducere de TVA.

A mai arătat reclamanta că susținerile raportului de inspecție fiscală, materializate în decizia de impunere, nu sunt întemeiate, întrucât fiecare dintre facturile identificate conține mențiuni din care rezultă data la care au fost prestate serviciile, că operațiunile sunt reale, înregistrate în contabilitatea societății, că prețul transportului este corect stabilit, negociat de părți, în condiții de piață liberă; cu privire la deducerea TVA –ului pentru serviciile de management, reclamanta arată că societatea are încheiat contract de management, reprezentantul prestatorului numitul Bjarne Virenfeld exercită funcția de director general al societății, în conformitate cu dispozițiile Legii 31/1990.

În drept cererea a fost întemeiată pe dispozițiile art.1,8,11 și 15 din Legea 554/2004 și pe prevederile Codului fiscal și ale Normelor metodologice de aplicarea acestuia.

Au fost atașate cererii, în copie, dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, dispozițiile contestate, contract de prestări servicii, decizii și acte administrative efectuate de directorul general al societății, dovada achitării taxei de timbru și a timbrului judiciar.

În cauză, părțile au administrat proba cu acte, depuse de reclamantă odată cu cererea formulată și s-a efectuat o expertiză contabilă de către expert Ioniță Dumitru, față de care nu s-au formulat obiecțiuni.

La dosar, pârâta a depus și concluzii scrise prin care solicită respingerea acțiunii reclamantei, motivat de faptul că facturile de prestări servicii transport, nominalizate în actul de control – nu conțin elementele obligatorii prevăzute de art.155 alin.5 și 8 Cod fiscal și că reclamanta a considerat cheltuieli nedeductibile cu încălcarea prevederilor art.21 alin.4 lit. m Cod fiscal, iar majorările de întârziere i s-au perceput la valoarea TVA –ului suplimentar de plată.

Prin sentința nr. 238 din 03 aprilie 2009, Tribunalul – Secția Comercială și de Contencios Administrativ, a admis în parte cererea formulată de reclamanta în contradictoriu cu pârâta

a anulat în parte, decizia de impunere nr. 137/2008 și decizia nr. 28/2008 emise de pârâtă pentru sumele de 23416,77 lei TVA suplimentar și 20511,17 lei accesorii TVA, a menținut actele fiscale

pentru sumele de 2.559,23 lei TVA suplimentar și 614,83 lei accesorii TVA, a respins capătul de cerere privind suspendarea executării deciziei de impunere și a deciziei nr. 28/2008.

Pentru a hotărî astfel, tribunalul a reținut faptul că reclamanta a contestat ca fiind plăți suplimentare, impuse în sarcina sa de organul fiscal, sumele de 136.716 lei TVA, majorări TVA -25.976 lei și accesorii TVA -21.126 lei.

Raportul de expertiză a precizat că prin inspecția fiscală, înregistrată sub nr. 10464/2008, contestată de reclamantă, acestea i-au fost stabilite ca obligații suplimentare de plată doar sumele de 25.976 lei TVA suplimentar și 21.126 lei majorări calculate pentru neplata în termen a TVA-ului suplimentar și că în mod eronat reclamanta contestă, ca sumă de plată, suma de 136.716 lei aceasta fiind baza impozabilă ce a generat debitul suplimentar.

Față de această precizare, părțile nu au avut obiecțiuni.

În ce privește suma de 25.976 lei, stabilită ca plată, reprezentând TVA suplimentar, aceasta se compune din două sume:

Suma de 8.132,53 lei, reprezentând facturi emise de

societăți prin care s-a asigurat managementul și conducerea efectivă a reclamantei. Din analiza efectuată de expertul numit în cauză, atât a documentelor dosarului, cât și a verificării efective a documentelor aflate la sediul societății, tribunalul reține că nu au fost încălcate prevederile art.48 din Normele de aplicare a Codului fiscal, pentru că activitatea de management s-a desfășurat în interesul societății și este dovedită cu semnarea de contracte de livrări, de angajări de personal, de semnarea deciziilor de numiri în funcție și a documentelor curente ale societății, astfel că această sumă îndeplinește condițiile de deducere prevăzute de textul normativ.

Pentru suma de 17.843,47 lei reprezentând TVA pentru facturi emise de societatea furnizoare de servicii, așa cum reiese din raportul de expertiză, filele 160-161 dosar, pentru perioada avută în vedere de organul fiscal (1.02.2005-28.02.2008) Codul fiscal a suferit modificări și, începând cu 1.07.2007, s-a modificat art.155 alin.5 lit.1 privitoare la mențiunile obligatorii ale facturii fiscale, astfel că excluderea de la dreptul de deducere a TVA-ului din facturile primite de reclamantă nu putea fi aplicată, reclamantei neputându-i-se stabili vreun debit suplimentar; expertul a efectuat o analiză a facturilor de servicii de transport - primite și înregistrate de societate în perioada 1.01.2007-28.02.2008, întocmind anexa 2 la raport, concluzionând că societatea nu are drept de deducere pentru 16.031,62 lei, din care TVA-ul înscris în acestea reprezintă 2.559,23 lei, la această valoare calculează și majorările de întârziere, care se ridică la suma de 614,83 lei.

Tribunalul a apreciat că este corect calculul realizat de expertul contabil, ca fiind în concordanță cu prevederile art.155 pct.5 lit. 1 din Codul fiscal, întrucât susținerea pârâtei că facturile care au stat la baza deducerii de TVA nu îndeplinesc aceste cerințe legale, nu-i pot fi aplicabile decât de la 1.01.2007, odată cu modificarea Codului fiscal prin Legea 343/2006.

S-a mai reținut prin sentință că cererea reclamantei este admisibilă în parte și s-a dispus anularea, în parte a deciziei de impunere nr. 137/2008 și a deciziei nr. 28/2008 emise de pârâtă pentru sumele de 23416,77 lei TVA suplimentar și 20511,17 lei accesorii TVA, s-a menținut actele fiscale pentru sumele de 2.559,23 lei TVA suplimentar și 614,83 lei accesorii TVA.

În ce privește capătul de cerere referitor la suspendarea executării deciziei de impunere, a respins-o întrucât, până la pronunțarea pe fond asupra cauzei, reclamanta nu a mai stăruit în soluționarea lui.

Împotriva sentinței nr. 238 din 03 aprilie 2008 pronunțată de Tribunalul – Secția Comercială și de Contencios Administrativ a declarat recurs pârâta criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie în conformitate cu prevederile art. 304 pct. 8 și 9 Cod procedură civilă, prin aceea că instanța de fond în mod greșit a admis în parte cererea formulată de reclamanta , anulând în parte decizia de impunere nr. 137/2008 și decizia nr. 28/2008 emise de pârâtă pentru sumele de 23416,77 lei TVA suplimentar și 20511,17 lei accesorii TVA, potrivit afirmațiilor făcute în notele scrise depuse la instanța de fond pentru termenul din 27 martie a.c., completate cu cele din actul de control – filele 3-5 din data de 24 martie 2008.

Se solicită admiterea recursului, desființarea sentinței recurate, iar pe fond respingerea cererii ca nelegală și netemeinică și menținerea actelor emise de organul de control, respectiv actul de control și decizia nr. 28/2008, cu obligarea intimetei la plata sumei de 25.976 lei reprezentând TVA suplimentar și 21.126 lei cu titlu de majorări de întârziere.

În temeiul art. 308 alin. 2, intimata reclamantă a solicitat nulitatea recursului declarat de recurenta invocând art. 302-ind. 1, art. 303 alin. 1, art. 306 alin. 1 C.pr.civilă.

În continuare mai susține că deși recurenta și-a întemeiat cererea exclusiv pe dispozițiile art. 304 pct. 8 și 9 C.pr.civilă, acesta nu a dezvoltat motivele în cuprinsul cererii, apreciind că echivalează cu o nemotivare, sancționată cu nulitatea recursului.

Pe fond, solicită respingerea recursului și menținerea sentinței pronunțată de instanța de fond ca legală și temeinică.

Analizând sentința criticată, prin prisma motivelor de recurs, ținând cont de actele și lucrările dosarului, precum și de dispozițiile legale incidente, Curtea constată că nu este afectată legalitatea și temeinicia acesteia, după cum se va arăta în continuare:

Astfel cum a reținut și prima instanță, raportul de expertiză a precizat că prin inspecția fiscală, înregistrată sub nr. 10464/2008, contestată de reclamantă, acesteia i-au fost stabilite ca obligații suplimentare de plată doar sumele de 25.976 lei TVA suplimentar și 21.126 lei majorări calculate pentru neplata în termen a TVA-ului suplimentar și că în mod eronat reclamanta contestă, ca sumă de plată, suma de 136.716 lei aceasta fiind baza impozabilă ce a generat debitul suplimentar.

Părțile nu au avut obiecțiuni față de concluziile raportului de expertiză , acceptând constatările expertului.

Curtea constată că suma de 25.976 lei, stabilită ca plată, reprezentând TVA suplimentar, aceasta se compune din două sume: suma de 8.132,53 lei, reprezentând facturi emise de societăți prin care s-a asigurat managementul și conducerea efectivă a reclamantei. Din analiza efectuată de expertul numit în cauză, atât a documentelor dosarului, cât și a verificării efective a documentelor aflate la sediul societății, tribunalul reține că nu au fost încălcate prevederile art.48 din Normele de aplicare a Codului fiscal, pentru că activitatea de management s-a desfășurat în interesul societății și este dovedită cu semnarea de contracte de livrări, de angajări de personal, de semnarea deciziilor de numiri în funcție și a documentelor curente ale societății, astfel că această sumă îndeplinește condițiile de deducere prevăzute de textul normativ.

Pentru suma de 17.843,47 lei reprezentând TVA pentru facturi emise de societatea furnizoare de servicii, așa cum reiese din raportul de expertiză , filele 160-161 dosar, pentru perioada avută în vedere de organul fiscal (1.02.2005-28.02.2008) Codul fiscal a suferit modificări și, începând cu 1.07.2007, s-a modificat art.155 alin.5 lit.1 privitoare la mențiunile obligatorii ale facturii fiscale ; astfel că excluderea de la dreptul de deducere a TVA -ului din facturile primite de reclamantă nu putea fi aplicată, reclamantei neputându-i-se stabili vreun debit suplimentar ; expertul a efectuat o analiză a facturilor de servicii de transport - primite și înregistrate de societate în perioada 1.01.2007-28.02.2008, întocmind anexa 2 la raport, concluzionând că societatea nu are drept de deducere pentru 16.031,62 lei , din care TVA-ul înscris în acestea reprezintă 2.559,23 lei, la această valoare calculează și majorările de întârziere, care se ridică la suma de 614,83 lei.

Analizând întregul material probator în cauză, se constată că este corect calculul realizat de expertul contabil, ca fiind în concordanță cu prevederile art.155 pct.5 lit. 1 din Codul fiscal , întrucât susținerea pârâtei că facturile care au stat la baza deducerii de TVA nu îndeplinesc aceste cerințe legale, nu-i pot fi aplicabile decât de la 1.01.2007, odată cu modificarea Codului fiscal prin Legea 343/2006.

În lipsa unor motive de recurs concrete, Curtea reține că sentința recurată este temeinică și legală sub aspectul tuturor criticilor formulate, și în baza dispozițiilor art. 304¹ și 312 C.pr.civilă, va respinge recursul ca nefondat, în cauză nefiind incident nici unul din motivele prevăzute de art. 304 Cod procedură civilă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE :**

Respinge ca nefondat recursul declarat de pârâta

impotriva sentinței nr.238

din 03 aprilie 2009 pronunțată de Tribunalul _____ – Secția Comercială și de
Contencios Administrativ, în contradictoriu cu intimata – reclamantă

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică azi, 24 iunie 2009.